

Feljegyzések koronavírus idején

2020 április 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Számos pompás ötletem van még.

Az úgy kezdődött, hogy a gyerek majdnem cigánykereket hányt örömeiben, amikor kiderült, a jelek szerint vége a tanévnek (na, jó, távoktatás zajlik, de legalább magunknak ne hazudjunk: ennek a tanévnek de facto vége, bár virtuálisan még tart). Aztán eltelt néhány nap, és a gyerek bevallotta: pokolian hiányoznak neki a barátai. Meg a bandázás, a közös programok. Szóval, hiányzik neki minden, amit évközben bármikor lehetett volna, és valamennyire zött is, de most, hogy szobafogságra kényszerül, utólag valóságos szabadságcsunaminak t?nik számára.

Mi, feln?ttek a következ? primér hatásokat érezzük koronavírus idején: egyre szebb a kert és egyre m?veltebbek vagyunk. Elég sokat ástunk, gereblyéztünk, el?készítettük a veteményest, már gondolkodom, az idén milyen palántákat ültessünk ki. F? levágva, tuják visszametszve, megállapítottuk, hogy sok tulipánunk lesz, és izgatottan várjuk, hogy áprilisban virágba boruljanak a bokrok. Ami agyunk pallérozását illeti, kifogástalan napi programomból csak ízelít?ként jegyzem meg, hogy egyszerre olvasom James Cook naplóját és Szilágyi Ferenc A Hóra-világ Erdélyben (1871) cím? történeti munkáját. Keresztül-kasul járok térben és id?ben, és komolyan tervezem, hogy nekiugrok a Háború és békének, A Karamazov testvéreknek és talán még az Ulyssesnek is, de nem Szentkuthy Miklós fordításában, hanem az angol (?) eredetinek, nyilván valóságos gyerekjáték átfutni rajta, id?m pedig van b?ven. Olykor eszembe jut, hogy el?készített és pontosan körülhatárolt nyaralásunkkal ugyan mi a túró lesz, de ez csak futó hangulat, addig még hónapok vannak hátra, a remény hal meg utoljára.

Lakóhelyünkön a társas kapcsolatok örvedetesen fejl?dnek. Egy id?s asszony portája hátul másik két portával találkozik. Minden délel?tt tizenegy órakor, mielőtt a családnak f?zni kezdenek, három asszony jelenik meg a helyszínen. Köztük több méteres távolság, drótkerítés választja el ?ket, b?ven eleget tesznek Müller Cecília és Lakatos ezredes kérésének. A három id?s asszony kávéval és különféle süteményekkel érkezik, lábukhoz kutya és cica telepedik, és beszélgetnek egy kurta órácskát. Hogy el ne feledkezzenek a napi találkozóról, a szervez? asszony minden nap tizenegy órakor el?veszi a Kárpátaljáról ajándékba kapott kolompját, amelynek normálisan egy vezér?ru nyakában kellene lógnia, megrázza, a többiek pedig ebb?l tudják, hogy itt az id?, szaladni kell, mint a szél. A kolomp éles hangja beteríti az utcát, és mindenki elégedetten nyugtázza, hogy a barátság nemcsak szent dolog, de rendszeres tereferére is kötelez.

Nekem a kijárási korlátozás elrendelésekor beletelt valamennyi id?be, mire kinyomoztam, hogy horgászni szabad, de újfent be kell tartani a távolságot, a horgászok sem tömörülhetnek (nem mintha szoktak volna, a horgász annál magának valóbb fajta, eltagadja zsákmányát és lidérces éjjeleken arról álmodik, hogy valaki elfoglalta megszokott helyét). Az elmúlt napokban többször is ellátogattam a horgászboltba, ahol magamfajta maszkos, keszty?s férfiak köröztek kétségbeesetten, hogy az apokalipszis el?tt, amely a horgászboltok bezárását jelentené, még gyorsan etet?anyagot, zsinórt, forgókapcsot és féderkosarat vételezzenek. Akadt, aki kempingszékkal a hátán és három új bottal a kezében várt sorára a pénztár el?tt kígyózó sorban. Én egy alapos bevásárlás után még egyszer visszatértem, mert elfelejtettem nyolcas horgot venni, nem lapkásat persze, hanem füleset. Most várom, hogy végre vízparton lehessenek, és bár a világ összes halára (na, jó, talán csak a legfontosabbakra) tilalom van, azért valami csak akad. Ha pedig nem, az sem baj. Valamelyik nap kimentem pergetni a Dunára, nem fogtam semmit, de hallatlanul élveztem.

Az állítólagos bezártsági érzés helyett gyomrunk tetemes elnehezítése és a különféle válogatott receptek ütemezett elkészítése a legnagyobb kihívás. Valamelyik nap kedvenc lángosos helyünk bezárt, nosza, csináltunk mi magunk lángost! Mit mondjak, pompásan sikerült. Én még fokhagymával is bekentem, úgysem megyek el itthonról, legfeljebb a kertbe, vállaltam a kockázatot. De f?ztünk komolyabb tételket is, ahogy elnézem, fél évig biztosan nem lesz gondunk, nem fogunk éhen halni.

A vírus? A híreket nyilván meghallgatja az ember, elolvassuk a fejleményeket, nagyjából ennyit tehetünk, ha egyébként a rendelkezéseket betartjuk. Ahogyan megfigyeltem, a pánik alábbhagyott, a kezdeti fegyelmetlenségek után szinte mindenki megértette, hogy azzal segít, ha otthon marad. Személy szerint már kiráz a hideg a híres emberek bejelentkezéseit?l, hogy sehova ne menjünk, értem, hogy ez hatásos felszólítás, de a hatásfoka gyengül, ha naponta tíz érkezik bel?le. Láttam egy klipet is, amelyben úgy negyven celeb (közülük hatot ismertem fel) énekelt el egy LGT-átiratot, szép kezdeményezés, nincs ezzel semmi gond, végül is mindenki csinálja azt, amihez ért. ?k énekeljenek, én megyek horgászni meg f?zni, ezt a cikket pedig lassan, szépen be is fejezem, hogy helyére billenjen a világ. Ma még nem gondoltam Gyurcsány Ferencre, essünk túl gyorsan rajta, rágondolok, kipipálva a napi penzum, aztán uszgyi, van itt teend? b?ven.

Lehet, hogy felütöm Széchenyi naplóját is, rémlik, hogy betegsége idején szép fohászt ír, szerencsére mi még nem

tartunk itt, de er?sítsük meg szívünket mindenestre. Aztán délután megnézem egyik kedvenc zsarufilmemet, a 36-ot, hátha Depardieu most nem lesz olyan gonosz, Auteuil pedig olyan jó. De a legvalószínűbb, hogy minden pontosan úgy történik, mint az előző harmincöt alkalommal, amikor láttam – ez így szokott lenni.

Számos pompás ötletem van még.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló